

то між цими моделями немає узгодженості принципів коригування оцінок проби Руф'є з уваги на вік учня.

Запропоновано модель коригування величини індексу Руф'є та модель коригування градації оцінок проби Руф'є з урахуванням віку пацієнта. Параметром коригування величини індексу Руф'є й градації оцінок відповідної проби має бути відношення середніх значень норми частоти серцевих скорочень у стані спокою, прийняте для вікової групи пацієнта, до норми частоти серцевих скорочень дорослої людини. Відповідна модель оцінки функціонального стану серцево-судинної системи дітей шкільного віку дає статистично істотну ($p < 0,001$) корекцію величини індексу Руф'є й градації рівнів здоров'я відносно загально прийнятої моделі для дорослих, яка рекомендується міністерською інструкцією.

Практичним наслідком застосування запропонованої моделі коригування величини індексу Руф'є з урахуванням віку учнів є відносне збільшення частки основної групи здоров'я на уроках фізкультури в середньому на 49-53% й відповідне зменшення частки підготовчої групи на 11-15%, а спеціальної групи – на 37-39%.

Від проби Руф'є як методу розподілу учнів по групах здоров'я для занять фізкультурою відмовлятися не варто, але при її застосуванні необхідно враховувати особливості функціонального стану серцево-судинної системи дітей шкільного віку.

ХАРАКТЕРИСТИКА МОДЕЛІ ІНФОРМАЦІЙНО-ПРОПАГАНДИСТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЙ СФЕРИ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ТА СПОРТУ ДЛЯ ЗАЛУЧЕННЯ НЕПОВНОСПРАВНИХ ДО ФІЗИКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИХ ЗАНЯТЬ

***Семаль Наталія, Грибовська Ірина,
Грибовський Віталій***

Ужгородський національний університет
Львівський державний університет
фізичної культури

Актуальність проблеми. Науковці переконані у доцільності поєднання у пропаганді інформаційної та просвітницької

функції для формування і утримування суспільної думки. Так, слід зазначити, що ще у Цільовій комплексній програмі «Фізичне виховання – здоров'я нації», зазначалося що серед основних напрямків реалізації завдань є впровадження дієвої системи фізкультурної просвіти населення, яка б сприяла залученню громадян до активних занять фізичною культурою і спортом. Особливого значення це набуває для осіб з різними вадами здоров'я – неповносправних, які у своїй більшості, залишаються сам на сам із своїми проблемами.

Метою роботи було удосконалення організації просвітницько-пропагандистської діяльності установ сфери фізичного виховання і спорту.

Завдання дослідження:

1. Визначити зміст та місце просвітницько-пропагандистського аспекту в діяльності організацій сфери фізичного виховання і спорту.
2. Розробити організаційну модель просвітницько-пропагандистської діяльності організацій сфери фізичного виховання і спорту щодо залучення неповносправних до фізкультурно-спортивних занять.

Методи дослідження: аналіз науково-методичної літератури, метод експертних оцінок, метод моделювання та методи математичної статистики.

Результати дослідження. У попередніх наших дослідженнях виявлено наявність проведення інформаційно-пропагандистської діяльності у місцях занять неповносправних. Однак, вона носить швидше декларативний характер. На нашу думку, організаціям сфери фізичного виховання і спорту слід звернути увагу на адресність проведення пропаганди та реклами для залучення якомога більшої кількості неповносправних до фізкультурно-спортивних занять [1, 2].

Тобто, наявна потреба створення організаційної моделі інформаційно-пропагандистської діяльності установ сфери фізичного виховання та спорту для залучення неповносправних до фізкультурно-спортивних занять. Тому, з метою її якісної підготовки, нами, згідно рекомендацій, які містяться у фаховій літературі була сформована група експертів [3,4,5]. За методикою І. Заневського, П. Русіло, С. Ярошко [4] знаходили значення коефіцієнта конкордації W, який був високим. Це дало змогу говорити про те, що показники експертної оцінки достатньо вірогідні. Отримана в результаті обробки анкет

узагальнена думка експертів приймалась як раціональне вирішення проблеми.

Нами запропонована організаційна модель діяльності установ сфери фізичного виховання і спорту для роботи з неповносправними, яка складається зі схеми взаємодії фізкультурно-спортивних організацій та програми їх інформаційно-пропагандистської діяльності.

Програма містить зміст видів діяльності, перелік організацій, які їх виконують, засоби їх реалізації та очікуваний результат. Види діяльності та засоби визначені у відповідності до етапів проведення пропагандистської роботи: I етап – переконання у необхідності фізкультурних занять; II етап – підвищення рівня фізкультурної грамотності; III етап – залучення до регулярних фізкультурно-оздоровчих занять; IV етап – підтримка, подальше підвищення фізкультурної активності та ефективності фізкультурно-оздоровчих занять.

Виконання програми буде здійснюватися більш ефективно при співпраці організацій сфери фізичного виховання і спорту з компетентними структурами обласної державної адміністрації. Сумісними зусиллями повинні бути вирішені, наприклад, наступні питання: створення відповідних умов для пересування інвалідів вулицями міста та у громадському транспорті; наявності та доступності спеціалізованих або адаптованих спортивних споруд, обладнання та інвентарю; визначення потреби інвалідів у забезпеченні їх технічними та іншими засобами реабілітації, виробами медичного призначення на підставі медичних показань і протипоказань, а також з урахуванням соціальних критеріїв тощо.

Для встановлення ефективності запропонованої моделі інформаційно-пропагандистської діяльності організацій сфери фізичного виховання та спорту для залучення неповносправних до фізкультурно-спортивних занять проводилася повторна експертна оцінка. Ними встановлено достатньо високий прогнозований рівень її ефективності, який є в межах 4,6 – 5 балів. Встановлення даної ефективності сприяє запобіганню недоліків у складанні планових документів, визначенні більш дієвих шляхів і засобів досягнення мети.

Список літератури

1. Семаль Н. Шляхи залучення неповносправних до фізкультурно-спортивної діяльності / Наталія Семаль, Ірина Грибовська, Галина Малан-

- чук // Слобожанський науково-спортивний вісник. – 2011. – № 4. – С. 222–226.
2. Семаль Н. Використання просвітницько-пропагандистської діяльності для неповносправних до фізкультурно-спортивної діяльності / Н. Семаль // Молода спортивна наука України : зб. наук. пр. з галузі фіз. виховання, спорту і здоров'я людини. – Л., 2012. – Вип. 16, т. 4. – С. 131–135.
 3. Бешелев С. Д. Математико-статистические методы экспертных оценок / С. Д. Бешелев, Ф. Г. Гурвич. – М.: Статистика, 1980. – 263 с.
 4. Спортивна метрологія. Основи теорії спортивних тестів і оцінок: Метод. вказівки / За ред. І. П. Заневського, П. О. Русіло, С. А. Ярошко. – Л., 1996. – 58 с.
 5. Кант В. И. Математические методы и моделирование в здравоохранении / В. И. Кант. – М.: Медицина, 1987. – 224 с.

МОДЕЛЬ ІГРОВОГО ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ФЕХТУВАЛЬНИКІВ (НА ПРИКЛАДІ ВІДОМИХ ФЕХТУВАЛЬНИКІВ СВІТУ)

Пітин Мар'ян, Задорожна Ольга
*Львівський державний університет
фізичної культури*

Однією з проблем теорії і методики підготовки спортсменів є кількісне та якісне підвищення рівня передачі інформації та якості засвоєння специфічних теоретичних знань з обраного виду спорту як необхідної передумови удосконалення різних сторін підготовленості.

Обов'язковість спеціальних теоретичних знань при удосконаленні різних сторін підготовленості та водночас відсутність належного науково-методичного обґрунтування теоретичної підготовки у фехтуванні формують актуальні науково-практичні завдання пошуку шляхів підвищення ефективності реалізації теоретичної підготовки.

Аналіз даних нормативно-правових документів, зокрема програм для ДЮСШ з різних видів спорту, та науково-методичної літератури дозволив визначити, що основними засобами формування теоретичної підготовленості спортсменів є лекція, бесіда, пояснення